

været saaledes i flere Aar, og vi fandt ikke Anledning til at gøre Forandring derved. Men derimod den ærede Rigsdagsmand, at der bør gjøres et saadant Forslag for det Tilfælde, at der skulde fordres flere Penge, saa maa jeg bemærke, at Uvvalgets Fleertal er gaaet meget videre end den ærede Rigsdagsmand, idet det fastholder, at saa skal der slet ikke gives Noget hyerken af Staten eller Kjøbenhavn's Commune. Naar forresten den ærede Rigsdagsmand har talt om Reservecfondet, troer jeg, at det er en Misforstaaelse af, hvad den høitagtede Minister har sagt, da det Reservecfond, som Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 2den Valgfreds (Fischer) talte om, var det gamle Reservecfond, som vist slet ikke er til; men det Reservecfond, som i Fremtiden skal afholde Udgifterne, er det, som den høitagtede Minister talte om, der paa Grund af Theatrets heldige Stilling vilde komme frem. Det er ganske vist, hvad Ordet „Gjennemsyn“ angaaer, at det var bedre, for at undgaa Misforstaaelse, om dette Ord ikke havde staaet i Endringsforslaget Nr. 9. Hvorledes jeg iøvrigt opfatter det Gjennemsyn, som Revisionen i sin Tid skal gjøre, derom har jeg allerede udtalt mig.

Winther: Det er nogle betænkelige Dyringer, der fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), som gjøre mig det til en Nødvendighed at udtale mig ganske kort desangaaende. Det er blevet sagt, som noget aldeles Faststaaende, at Statskassen, Kongerigets Finanser, var Garant for den Gjæld, som Theatret maatte paadrage sig, dernæst, at Theaterbestyrelsen maatte være berettiget til at paadrage Theatret Gjæld. Dersom dette skal forstaaes saaledes, at den skulde kunne paadrage Theatret Gjæld uden gennem Forslag, der ere forelagte Rigsdagen, saa forekommer det mig at være noget u hørt under vor finansielle Tilstand, at man kunde indrømme Bestyrelsen af et Statsinstitut en saadan Ret (Nim�tab: Det er en Misforstaaelse.); hvis, det skulde forstaaes saaledes, var det meget farligt. Dersom det derimod er saaledes at forstaae, at Theaterbestyrelsen har Lov til at skaffe sig Credit

ved Hjælp af Love, der bleve forelagte her i Rigsdagen, saa er det en simpel Ting, thi saa kunne vi sige Nei til saadanne yderligere gaaende Fordringer fra Ministeriets Side med Hensyn til Theatret. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amt (Tscherning) trøster sig med, at Theatret snart skal spille fallit, og at det skal være det bedste; der kan skee os, fordi vi saa lettest komme af dermed; men det forekommer mig, at hvis vi have en saadan Overbeviisning om, at Theatret vil spille fallit, saa var det bedre, at vi søgte itide at løse Forholdet mellem Statskassen og Theatret, forinden en saadan Fallit maatte indtræde. Da den ærede Cultusminister derimod ikke synes, at der er Udset til, at der skal komme en saadan Fallit, saa kunde det mulig fra hans Side heller ikke være betænkeligt at faae dette Forhold løst. Jeg maa være enig med den ærede Rigsdagsmand fra Fyen (H. M. Petersen) i, at Theatret, saaledes som det nu er, vistnok har den allerstørste Betydning for Kjøbenhavn, og at Kjøbenhavn, forsaavidt som Andie end Byens Indbyggere have godt af Theatret, ogsaa har godt af, at Mange komme hertil for at see Theatrets Forestillinger. Det kan være i Byens Interesse, at Theatret vedbliver at bestaae, og det var derfor ganske naturligt, at Theatret, hvis det ikke kan bestaae ved egne Kræfter, fik et Tilskud fra Kjøbenhavn's Commune for det manglende Beløb. At det skulde være en national Anstalt og af den Grund have Understøttelse af Staten, antager jeg er Noget, som Troen begynder at tabes paa. Det forekommer mig, at jeg har seet saamange Dyringer i de offentlige Blade, der jo ansees for at være Organerne for den offentlige Mening, som vise, at denne Tro ikke længere eksisterer, at det er en saadan national Dannelses-Anstalt, der skulde have en saa stor Værdi for Staten, at den ikke blot skulde give 50,000 Rd. dertil; men ogsaa opsynde langt videre gaaende Klav fra dette Instituts Side. Jeg maa ønske, at det maatte blive klart, at det ikke kan forstaaes saaledes, at Theatrets Bestyrelse, maa være bemyndiget til paa egen Haand uden at henvende sig til Rigsdagen at paadrage Theatret Gjæld, som Statskassen senere maa komme til at betale.